

262

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 października 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 1043) oraz na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. (1) Sól kuchenna wprowadzona do obrotu przez Polski Monopol Solny oraz

sól przywożona z zagranicy podlega opłacie (należytości) monopolowej w wysokości, licząc od 1 kg:

1) od soli białej — 50 gr.

2) od soli szarej — 30 gr.

(2) Sól kąpielowa, bydłęca, rybacka, przemysłowa, solanka oraz sól wywożona za granicę jest wolna od opłaty monopolowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: OBRONY NARODOWEJ, SKARBU I ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 19 października 1945 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Na podstawie art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Do art. 4.

§ 2. (1) Zasiłki pieniężne wypłacają urzędy skarbowe na podstawie dowodów uprawnienia, wydanych przez komisję kwalifikacyjną przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

(2) Zasiłki wypłaca się 1 dnia każdego miesiąca z góry za ten miesiąc.

(3) Zasiłki wypłaca się od 1 dnia miesiąca, w którym zgłoszono roszczenie.

Do art. 5.

§ 3. (1) Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej czuwa nad wykonaniem przepisu art. 5 ust. 1.

(2) O zawieszeniu prawa do zasiłków (art. 5 ust. 1) i o zwrocie kwot nienależnie pobranych (art. 5 ust. 2) orzeka komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej.

Do art. 7.

§ 4. Dokumentem stwierdzającym prawo do uzyskania zasiłków i pomocy lub tylko pomocy jest dowód uprawnienia, wydany przez komisję kwalifikacyjną przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

§ 5. Ubezpieczalnie społeczne udzielają osobom uprawnionym (art. 1) pomocy w tym samym zakresie co ubezpieczonym, lecz bez ograniczenia co do czasu.

§ 6. W razie zbiegu uprawnień do pomocy leczniczej na podstawie art. 7 pkt c) z uprawnieniami z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby ubezpieczalnie udzieli świadczeń na własny rachunek przez czas przewidziany w ustawie o ubezpieczeniu społecznym, po wyczerpaniu zaś tego okresu — na rachunek Skarbu Państwa.

§ 7. Rozrachunki ze Skarbem Państwa z tytułu udzielonej przez ubezpieczalnie społeczne pomocy leczniczej odbywają się na zasadach i w trybie, określonym dla rozrachunków za leczenie inwalidów wojennych.

Rozrachunki te nie obejmują kosztów leczenia w szpitalach państwowych i samorządo-

wych, których ubezpieczalnia nie pokrywa, chociażby uprawniony skierowany był do szpitala przez lekarza ubezpieczalni.

Do art. 8.

§ 8. (1) Komisje kwalifikacyjne przy powiatowych radach narodowych składają się z przewodniczącego, którym jest referent opieki społecznej w starostwie, jako przedstawiciel starosty, oraz 2 członków, wybranych przez powiatową radę narodową.

(2) Komisje kwalifikacyjne przy miejskich radach narodowych miast wydzielonych z powiatów składają się z przewodniczącego, którym jest referent opieki społecznej w zarządzie miejskim, jako przedstawiciel prezydenta miasta, oraz 2 członków wybranych przez miejską radę narodową.

§ 9. Komisje kwalifikacyjne przy wojewódzkich radach narodowych składają się z przewodniczącego, którym jest naczelnik wydziału opieki społecznej w urzędzie wojewódzkim (w Warszawie i Łodzi w zarządzie miejskim), jako przedstawiciel wojewody (w Warszawie i Łodzi — prezydenta miasta), oraz 4 członków, wybranych przez wojewódzką radę narodową (w Warszawie i Łodzi — miejską radę narodową).

§ 10. (1) Postępowanie przed komisjami kwalifikacyjnymi toczy się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), ze zmianami wynikającymi z ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180) oraz niniejszego rozporządzenia.

(2) Czynności kancelaryjne komisji kwalifikacyjnych wykonywują biura właściwych rad narodowych.

§ 11. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej zwołuje posiedzenia, kieruje tokiem prac komisji i czuwa nad wykonaniem jej postanowień.

§ 12. Roszczenia o zasiłki i pomoc dla osób uprawnionych (art. 2) zgłasza się do komisji kwalifikacyjnej przy właściwej powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

§ 13. (1) Podanie o zasiłki i pomoc z powołaniem się na odpowiednie dowody powinno zawierać wskazanie, do jakiej organizacji należała osoba poległa w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego, kiedy i w jakich okolicznościach osoba ta poległa oraz w jakim stosunku do poległego znajduje się zgłaszający roszczenie.

(2) Stosunek do poległego osoba zgłaszająca roszczenie powinna udowodnić:

- 1) żona — wyciągiem z aktu ślubu albo zeznaniem co najmniej 2 świadków stwierdzającym, że pozostawała ona z poległym

w trwałym związku, który z uwagi na towarzyszące okoliczności uzasadnia uznanie jej za uprawnioną na podstawie art. 2 pkt a),

- 2) dziecko ślubne — wyciągiem z aktu urodzenia;
- 3) dziecko nieslubne — wyciągiem z aktu urodzenia, orzeczeniem sądu lub dokumentem publicznym, stwierdzającym ojcostwo poległego albo obowiązek utrzymania dziecka,
- 4) dziecko uprawnione, uznane lub przysposobione — wyciągiem z aktu stanu cywilnego, stwierdzającego uprawnienie, uznanie lub przysposobienie, albo prawomocnym orzeczeniem sądowym,
- 5) pasierb — wyciągiem z aktu urodzenia i wyciągiem z metryki ślubu, zawartego między matką lub ojcem a uczestnikiem ruchu podziemnego lub partyzanckiego,
- 6) inne osoby niezdolne do pracy, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego — zeznaniami co najmniej 2 świadków, stwierdzającymi, że osoby te pozostawały na wyłącznym utrzymaniu poległego, a stan ten, stosownie do towarzyszących okoliczności, miał być trwały.

(3) W razie niemożności dostarczenia właściwych dokumentów (ust. 2 pkt 1—5) w chwili składania podania postępowanie ulega zawieszeniu, o czym należy powiadomić stronę z odpowiednim pouczeniem.

§ 14. (1) Roszczenie o zasiłki i pomoc winno być zgłoszone pod rygorem utraty prawa do tych świadczeń przed dniem 31 grudnia 1946 r. albo w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia powzięcia wiadomości przez osobę zainteresowaną o śmierci uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 1947 r.

(2) Osoby, które przed dniem 31 grudnia 1947 r. w okresie swej małoletności zgłosiły prawo do zasiłków i pomocy, mogą po ukończeniu 18 lat życia zgłaszać po dniu 31 grudnia 1947 r. roszczenia oparte na tej zasadzie, iż kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych.

§ 15. Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej przeprowadza dochodzenia w przedmiocie wniesionego podania i przesyła jego wyniki wraz z aktami komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej ze swoim wnioskiem o przyznanie albo odrzucenie roszczenia.

§ 16. Komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej rozpoznaje sprawę

na rozprawie, na którą wzywa się wnoszącego roszczenie. Nieprzybycie jego na posiedzenie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 17. Jeżeli w czasie orzekania osoba uprawniona ma środki zapewniające jej egzystencję, należy przyznać jej prawo do zasiłków i pomocy z równoczesnym zawieszeniem prawa do pobierania zasiłków.

§ 18. (1) Orzeczenia komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej doręcza się stronie w odpisie za pokwitowaniem z pouczeniem co do trybu zaskarżenia i miejsca odbioru dowodu uprawnienia.

(2) Jeżeli na podstawie takiego orzeczenia służy prawo do zasiłków, przesyła się niezwłocznie odpis orzeczenia także właściwej władzy skarbowej.

§ 19. Odwołanie od orzeczenia komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej wnosi się na ręce przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej, który przesyła je niezwłocznie głównej komisji kwalifikacyjnej wraz z aktami sprawy.

§ 20. (1) Komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej przesyła komisji kwalifikacyjnej przy powiatowej radzie narodowej odpisy swych orzeczeń po ich uprawnomocnieniu się.

(2) Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej prowadzi ewidencję osób, które uzyskały prawo do zasiłków i pomocy oraz wydaje im dowody uprawnienia według wzoru zawartego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Feliks Mantel

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 października 1945 r. (poz. 263).

Dowód uprawnienia Nr

Na podstawie art. 2 i 4 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180)

Komisja Kwalifikacyjna przy Powiatowej Radzie Narodowej w stwierdza, że:

nazwisko imię

urodzony (a) dnia roku w

zamieszkały (a) z zawodu

poczynając od dnia do ma prawo do:

a) pobierania zasiłku w wysokości % uposażenia urzędnika państwowego X grupy uposażeniowej oraz

b) pomocy przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180).

Prawo do pobierania zasiłków ulega zawieszeniu z uwagi na stan majątkowy uprawnionego *).

Miejsce i data wystawienia

Pieczęć starostwa:

Przewodniczący

Członkowie: 1)

2)

3)

4)

*) Niepotrzebne skreślić.